

Csak semmi bosszú

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 6. szám, 2018. február 9.

A Tamás Gáspár Miklós *Így gondozd az Orbánodat* című cikkében (ÉS, 2018/3., január 19.) írottakkal szinte mindenben egyet értek, különösen, ami a személyeskedésre és pitiáner gyűlölködésre vonatkozó állításait illeti. Egyvalamiben azért nem: méghozzá abban, hogy TGM-mel ellentétben én, ha azt érdemlik, szívesen látnám Orbánt és a holdudvarához tartozó mihasznákat börtönben, viszont a parlamentben még ellenzékben sem. És *nem bosszúból*, hanem épp a visszaállított pártatlan igazságszolgáltatás okán. Ha nincs számonkérés, hogy mire és hogyan költötték (tékozolták) az európai és magyar adófizetők pénzét, akkor mit sem ér a kormányváltás. Elszámoltatás nélkül erősen átüt az az üzenet, hogy a hatalmon levőknek *mindent* következmények nélkül *szabad*. És mi lenne a garancia arra, hogy a következők (az ún. demokratikus ellenzékiek) nem lopnak, csálnak és hazudnak el mindent? Azt gondolom, az erkölcsi üzenet is fontos, nem csak az, hogy az X milliárd elherdált forint (például Mészáros Lőrinc vagyonának gyarapítására, stadionok építésére) mégiscsak elég lett volna – ahogy néhány szakértő állítja, és nem demagógia! – mondjuk az egészségügy lábra állítására.